

KOMMUNISTISKA PARTIETS VALMANIFEST!

Till Sverges arbetareklass i stad och på land!

Det har gått som det måste gå, då Sverges arbetare under högersocialistisk ledning försummade det gynnsamma tillfället omedelbart efter den tyska revolutionen 1918 att på ett avgörande sätt krossa kapitalismens makt i vårt land och själv ta samhällets ledning i sina händer. Arbetarnas obeslutsamhet och svaghet gav deras fiender möjlighet att på nytt organisera sina krafter, och det arbetet underlättades sedan högersocialistiska regeringens undfallande hållning ytterligare skapat pessimism och hopplöshet i massornas led. Det senaste Andra kammar-valets resultat med högerns relativt starka framryckning och de socialistiska partiernas tillbakagång var uttrycket för det nya läget, och det år som förflutit sedan dess visar hur hänsynslöst och metodist de borgerliga nu gå till väga för att åter beröva arbetarklassen de förbättringar, den under trycket av den hotade världsrevolutionen lyckats tilltvinga sig, och för att åter kasta den tillbaka i det absoluta beroendets och eländets underkuvade ställning.

Reaktionen är på marsch - så tecknar sig i korthet den nuvarande situationen. Begagnande sig av den svåra ekonomiska kris, som nu härjar världen som en följd av det imperialistiska kriget och den allmänna kapitalistiska bankrutten, har kapitalismen i vårt land prisgivit hundratusen arbetare åt arbetslöshetens förbannelse och prässat ner lönerna för de övriga ned under existensminimum. Samtidigt har den på politisk väg gjort allt för att ytterligare utsuga och klavbinda arbetarklassen. Livsmedelstullarna ha höjts avsevärt och åttatimmarslagen söker man, och har redan delvis lyckats, att få upphävd. Medan militarismen alljämt gödes på det mest vansinniga sätt och hundratals miljoner på detta lättfärdiga vis kastas i sjön lämnas ett absolut otillräckligt, löjligt ringa understöd åt arbetslösa och för att sätta allmänna arbeten i gång. Genom byråkratisk liknöjdhet och småaktiga trakasserier har regeringen saboterat de möjligheter till en ökad avsättning för vår industri på den ryska marknaden, som kunnat innebära en lättnad av vårt nuvarande betryckta ekonomiska läge. Attentaten mot asylrätten, de talrika polisövergreppen, ropen på anti-strejklagstiftning med mera utgöra ytterligare bevis för en allt målmedvetnare reaktions strävan att på nytt stadga och befästa det vacklande kapitalistiska herraväldet.

Det är under en sådan situation, som Sverges arbetare gå till Andra kammar-val för första gången på den ny-utvidgade rösträttens grund. Ehuru det kommunistiska partiet är medvetet om, att arbetarklassens frigörelse icke kan äga rum genom parlamentsbeslut utan blott genom direkt kamp för statsmaktens erövring av proletariatet och att den borgerliga demokratin endast är en täckmantel för det kapitalistiska klassherraväldet, deltagar det dock i det parlamentariska arbetet dels för att utnyttja de möjligheter till propaganda, som därigenom ges, dels också för att - så långt det låter sig göra inom den borgerliga demokratis ram - bevaka arbetarklassens intressen och driva denna demokrati till att själv avslöja sin verkliga karaktär. Partiet tvekar icke att framhålla gentemot oklara anti-parlamentariska strömningar, att ett bojkottande av valen innebär i nuvarande läge blott ett förstärkande av reaktionen och ett försvagande av arbetarklassens makt. Det är att missförstå revolutionens intressen, om man tror att den främjas genom att det revolutionära proletariatet överlåter åt sina motståndare att besätta samtliga platser i riksdagen.

Bland de uppgifter av praktisk art, som det kommunistiska partiet ställer i förgrunden vid detta val äro följande:

1. Genomförande av ett effektivt arbetslöshetsunderstöd och igångsättande under krisen av stora offentliga företag, för vilka ändamål en extra skatt av det stora kapitalet och de större inkomsterna uttages. Dylika offentliga arbeten få icke som nu sker vid Skogssällskapet - motivera betalandet av lägre löner än vad avtalen för motsvarande arbete stadga.
2. Tillbakasländet av alla attentat på 8-timmarslagen, som i stället på nu bristande punkter bör utbyggas och förbättras.
3. Vägran av alla militära anslag. Sverige utträder ur Nationernas förbund.
4. Lantarbetare, torpare, åbor och andra proletära jordbrukargrupper frigöras genom tvångsavlösning. Småbönder och småbrukare stödjas gentemot allt slags bank-, bolags och storgodsvälde. Expropriation av

de stora godsen och av naturrikedomar i enskild ägo.

5. Bekämpande av försöken att genom klasslagstiftning kringskära vissa arbetargrupperns strejkrätt (stats- och kommunalarbetare, lantarbetare m.fl.).

6. Bekämpande av alla tullar och tullförhöjningar, såväl rörande livsmedels- som industritullar.

7. De statsanställda arbetarnas löner hållas uppe på en nivå, motsvarande dyrtidens krav.

8. Kvinnans likställighet med mannen genomföres på alla områden.

9. Rusdrycksförbud.

10. Sovjet-Ryssland erkännes genom ej blott handelsförbindelsernas utan även de diplomatiska förbindelsernas återupptagande.

Arbetare i stad och på land! Mot eder stå samtliga de borgerliga partierna: högern, som är storkapitalismens, godsägareväldets, byråkratins och militarismens parti; bondeförbundet, som under bondedemokratisk mask går den svartaste reaktions ärenden, förespråkare för tullar, antistrejklagar, katekesplugg, rösträttens kringskärande m.m.; och vidare liberalerna, som alltmer svänga åt höger och allt tydligare visa en arbetarfientlig tendens.

Mot denna samlade reaktion bjuder högersocialismen alltjämt en undfallenhetens och svaghetens politik, som uppgivit den verkliga klasskampens väg och icke längre söker samla massorna kring socialismens ideal. Även den s.k. centerriktningen inom arbetarrörelsen är på glid till politik, som föga skiljer den från den rena högersocialismen, med vilken den mer och mer kommer att sammansmälta. Det kommunistiska partiet däremot strävar efter att på den ursprungliga socialismens, den revolutionära klasskampens grundval samla arbetarklassen till icke blott ett kraftigt motstånd mot de reaktionära anstormningarna, utan ock att i den Tredje Internationals tecken förbereda den slutliga uppgörelsen med kapitalets förtryckarmakt.

Över hela världen skönjer man nu samma reaktionära strömningar, som hos oss, överallt söker kapitalismen återställa sin makt i all dess forna glans och sin utsugning av massorna i hela dess forna omfattning. Blott det samlade världsproletariatet, besjälade av en okuvlig revolution är vilja och organiserat och förberett för denna uppgift, är i stånd att möta denna hotande fara. Den kommunistiska Internationals är anföraren och ledaren av denna stora avgörande kamp mellan kapital och arbete, och i dess tecken går Sverges kommunistiska parti till val.

SVERGES KOMMUNISTISKA PARTI.
ARBETSUTSKOTTET.